

ZPRAVODAJ

ROZHOVOR S ODCHÁZEJÍCÍM HEJTMANEM ÚK

Po osmi letech si Oldřich Bubeníček (KSČM) bude za pár týdnů balit věci ve své kanceláři. V krajských volbách už kandidovat nechce. V rozhovoru pro Seznam Zprávy uzavírá svoji politickou kariéru před odchodem do důchodu.

Oldřich Bubeníček má za 16 let v krajské politice hodně na co vzpomínat. Z poslední doby mu ale utkvěla v paměti návštěva premiéra Andreje Babiše, kterého vzal v Ústí nad Labem do ulice, v níž žije

řada lidí na sociálních dávkách nebo nízkopříjmové rodiny. „Říkal, že tohle v životě neviděl,“ vzpomíná končící hejtman v rozhovoru, který vznikl jako součást volebního seriálu Účet za hejtmanem.

V zastupitelstvu a následně ve vedení Ústeckého kraje jste už šestnáct let. V některých datech - třeba sociálních - se situace zhoršuje a kraj se propadá. Proč?

Ústecký kraj má tu smůlu, že má takovou složitější strukturu obyvatelstva. To se bohužel poté projevuje v mnoha dalších oblastech. Ústecký kraj prošel i bouřlivým vývojem díky ROP Severozápad (podle vyšetřovatelů se v této kauze místní podnikatelé a politici podíleli na manipulacích s evropskými dotacemi), který dodnes není dořešen. Jedno to soudní jednání se teprve připravuje. A je to věc deset let stará. Na ten kraj to vrhá takový negativní pohled.

Na druhou stranu, já si velice považuji, že za těch osm let, co jsem hejtmanem, jsme tu neměli žádný skandál, že tu nebyl žádný problém, že to nebylo jako dříve. Tehdy si tu policie v uvozovkách podávala ruce na krajském úřadě. To si myslím, že byl také takový pokrok.

Jaké komplikace jste zažil kvůli kauze ROP Severozápad?

Když jsem nastoupil, tak bylo zastaveno proplácení dotací z ROP Severozápad. Netýkalo se jenom kraje, ale i měst a soukromých subjektů. Pamatuji, že kolega v radě říkal, že Děčín měsíčně platí jeden milion na úrocích, protože není schopný platit bankovní úvěr. Nebo když starostka Vejprt říkala, že mají dostat z ROP 23 milionů korun, a když je nedostanou, tak to městečko ekonomicky zlikviduje. Pro nás byl úkol se s tím nějak vypořádat. Tam byl problém, že když byl ministrem financí pan Miroslav Kalousek, tak se se mnou nebavil. Bavil se jen s karlovarským hejtmanem Josefem Novotným (ČSSD). Obrat přišel, až když byla jmenována (v červnu 2013) úřednická vláda pana Jiřího Rusnoka.

Takže jsme se dokázali domluvit. I když ta částka byla taky obrovská. Splatit jsme museli 598 milionů, ale původně po nás chtěli téměř dvě miliardy. Pozitivum v tom bylo, že to byla státní bezúročná půjčka a v letošním roce jsme zaplatili posledních 80 milionů. Takže nové vedení kraje už tento závazek mít nebude.

Jak ten kraj nastartovat? Existuje nějaký plán?

Hovoří se o tom hodně, ale asi kdyby opravdu někdo věděl, jak z toho ven, tak už by se to asi udělalo.

Může tedy kraj tu situaci změnit?

Něco můžou ovlivnit kraje, něco málo můžou ovlivnit města. U řady věcí záleží na tom, jaké jsou zákony. A to je otázka Parlamentu, vlády nebo Ministerstva práce a sociálních věcí.

My jsme třeba navrhovali, aby se vrátil takzvaný hygienický výměr na byt. To znamená, kolik lidí tam může být přihlášeno. Je to naprosto jednoduchá věc. Dodnes se to neudělalo.

Musíme zase říct objektivně, že v mnoha případech si tu situaci zavinila města sama. To byl v těch 90. letech bezhlavý prodej obecních bytů, kdy to nebylo jen pro občany. Což byl ten záměr, ale v mnoha případech skupovali podnikatelé celé bloky domů. Města ztratila kontrolu nad tím, kdo do nich přichází.

Byty tady byly relativně levné a to byl pak problém, když sem podnikatelé pak přesouvali ty sociálně slabé hlavně z okolí Prahy, kde bylo potřeba naopak drahé byty uvolnit.

A dá se to dnes nějak vyřešit?

Já tedy vidím jeden problém v tom, že po roce 1990 zmizela povinnost pracovat. A tím se mnoho lidí naučilo, že stačí jít na úřad práce, předložit potřebné dokumenty a prostě sociální podpora je jistá. Já jsem kdysi pracoval ve sklárně v Teplicích. Když jsem byl mistrem, byli tam i Romové, perfektně jsme

spolu vycházeli. Dodnes se s některými lidmi potkávám. Pracovali tam třeba tři generace Horvátů a ten problém v podstatě nebyl.

Ale když ta povinnost pracovat nebyla, tak se to hodně lidem začalo líbit. A dneska máte v rodinách už tři generace, co nepracují. Myslím si, že největší tragédií je, když vám kluk, který končí základní školu, řekne, že se těší, až bude na úřadu práce, protože je jediný doma, co musí ráno vstávat.

Vy byste tuto povinnost obnovil?

Dneska určitě nikdo neschválí, aby byla povinnost pracovat. Ale přeci jenom by se ty sociální zákony daly udělat tak, aby se nezneužívaly. Aby ta podpora byla pro ty, co mají snahu, a ne pro ty, co zneužívají ten sociální systém.

Letos zasáhla nejen republiku epidemie koronaviru. Nemáte data, jak dopadne na obyvatele Ústeckého kraje? Přeci jen už teď tu žije řada chudých, rostl tu počet lidí v exekuci.

Konkrétní čísla nemám. Ale ta situace už teď tu byla složitá. Bohužel řada těch, co si bere půjčku, vůbec neví, co podepisuje. Jsou to takové půjčky, kdy vás někdo v uvozovkách u čekárny osloví, jestli potřebujete peníze. Za nějakou dobu za ním přijde, ať mu to vrátí. On samozřejmě nemá, tak mu podepíše další papír. Když se jednou dostane do toho kolotoče, tak nemá šanci z toho vystoupit. Já nevím, jestli by se jim aspoň nedalo něco odpustit.

Za těch osm let, co jste hejtmanem, je něco, co jste chtěl udělat, a nepodařilo se to?

Je to ta sociální oblast. Jako kraj jsme měli snahu něco navrhovat, s něčím přicházet. Ale tady vidím problém, že se to týká několika okresů v republice. Ani v našem kraji se to netýká všech okresů, ale vysloveně pěti z těch sedmi. Tím, že si stěžuje ta malá část republiky, tak to v Parlamentu nebo na ministerstvu spíše působí dojmem, že něco stále chceme a ostatní to nechťejí.

Já jsem rád, že jsme sem dostali některé sněmovní výbory, byla tu vláda. Mám v hlavě, když tu byla vláda a byl tu pan premiér (Andrej) Babiš. Byli jsme ve Sklářské ulici v Ústí nad Labem. A když pan premiér viděl ten panelák, kde žádná okna nejsou. Jsou tam jen hadry nebo fólie, je tam naprostý nepořádek, v tom si hrají děti, tak říkal, že tohle v životě neviděl. To je ten moment, kdy ti lidé to musí vidět, a pak jsou ochotni se tím více zabývat a řešit to. Když na jaře přišel koronavirus, tak se řeší jiné věci, to zcela chápu. Takže tyhle sociální věci byly zase odložené na vedlejší kolej.

Tu politickou kariéru jste si chtěl prodloužit. Kandidoval jste před několika týdny na Teplicku to Senátu místo Jaroslava Kubery, ale neuspěl jste. Takže vaše kariéra politika je u konce?

To byla asi taková chyba, že jsem se nechal přemluvit do senátních voleb. Na druhou stranu jsem to nebral tragicky. Kandidoval jsem, nevyšlo to. Když vidím, co nyní vedení Senátu předvádí, tak mě nemrzí, že tam nesedím. Půjdu do důchodu a už jen dokončím mandát zastupitele v Bílině. Doufám, že se už nikdy nenechám přesvědčit, abych někam kandidoval.

Co myslíte tím „co nyní vedení Senátu předvádí“?

Když vidím, že se vedení Senátu staví proti vládě, proti panu prezidentovi (Miloši Zemanovi), pan předseda (Miloš) Vystrčil si odcestoval na Tchaj-wan. Myslím si, že by všichni ti nejvyšší ústavní činitelé měli spolupracovat. V některých krajích se i dohadují na radě. Já si to nedokážu představit. Nepamatují si, že bychom se těch osm let na radě hádali. Neříkám, že na vše máme stejné názory, ale vždy se to vyřešilo v klidu.

Máte pověst politika, který umí komunikovat, rozdávat úsměvy, situaci řešil bez nervů. Bouchnul jste někdy do stolu a takzvaně létaly třísky?

Těch případů asi moc nebylo. Tak jak říkáte, já se můžu bavit s každým, kdo má zájem se bavit normálně a slušně.

A litujete nějakého rozhodnutí, které jste jako hejtman udělal?

Hejtman těch rozhodnutí sám tolik neudělá. S nadsázkou říkám, že mohu tak leda někomu poslat blahopřejný dopis, aniž bych to měl schválené. Drtivá většina těch rozhodnutí prochází minimálně radou. Ty tisíce, desetitisíce podpisů, co jsem tady za těch osm let udělal, jsou všechny po schválení zastupitelstva nebo rady.

Na začátku jste otevřel dotační případ ROP Severozápad. Proč kraj aktivně po těch vinících nevyvádí škody?

Je otázka, jaké kraji vznikly škody. A známe to u těch velkých kauz, které v republice jsou - dokud není nikdo odsouzen, tak se na něho pohlíží jako na nevinného. Já jsem ale říkal, že pokud bude někdo pravomocně odsouzen, nebudu se zastávat nikoho.

Vážený pane Hejtmane děkujeme za Vaši práci a přejeme do budoucna hodně zdraví a pohody !!!

TAK KDO MĚL PRAVDU ? PREZIDENT NEBO „SLUNÍČKÁŘI“ ?

Přítomnost

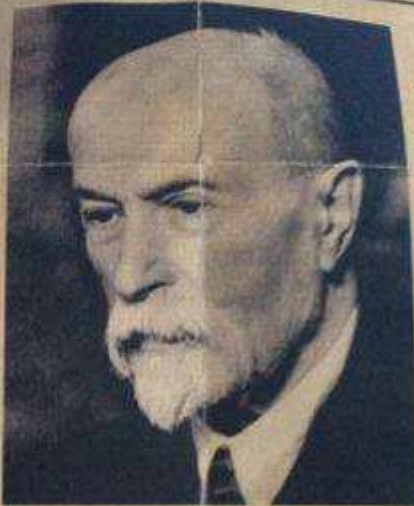

ROČNÍK XV

V PRAZE 28. ŘÍJNA 1938

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

28. 10. 1938
Karel Čapek

Osvoboditelé, odkazů, který jste vložili do našich rukou zůstaneme věrni." Ta slova, jež za nás všechny přenesl prezident Beneš nad rukví první hlavy našeho státu, nejsou jenom slibem; jsou konstatováním politické skutečnosti, jak u nás dozrála během těch dvaceti let náleho plodného občanského a státního života.
Říkáme si někdy, a ne neprávem, ostrov klidu a pořádku; ale s hrdostí ještě větší můžeme o sobě říci, že jsme od svého počátku zemi kontinuity. "Všechny zákony zůstávají v platnos-

ty, to byl první zákon československý, vydáný v den převratu. Nuže, uplynulo dvacet let - málo pro dějiny, ale dost pro dnešní Evropana, nakloněnou vůlí nemoci národního socialismu; a my můžeme znovu říci, že všechny zákony zůstávají u nás v platnosti: všechny velké zákony evropského vývoje a lidské civilizace, zákony humanity, zákony demokratické rovnosti ducha, svobody, náboženské rovnosti, míru, spravedlnosti, se-

Hitler je gentleman Ferdinad Peroutka

Silící hlasy o krizi demokracie nelze přeslechnout, zvláště když si německý kancléř vzal před měsícem bez jediného výstřelů naše Sudety. Nutno mu připsat ke cti, že se zachoval jako dokonalý gentleman, to budiž výslovně řečeno proti těm, kteří kladou rovnítko mezi národní socialismus a násilí. Hitler se přece nejprve zeptal svých soukmenovců, jen nějakým historickým nedopu-

řením žijících v našem pohraničí, zda chtějí mít domov v Říši. Teprve když z jejich úst slyšel mohutné „Ano“, konal takových situacích gentleman obvyklou zdvořilostí, jež je mu od mládeži vlastní.

Hitler je gentleman.

Jak věci dnes stojí, není možno vytyčiti ostrou hranici mezi záležitostmi současnými a úkoly budoucnosti. Naše jednání v těchto nelehkých dobách národa určuje běh a způsob věcí příštích. Mohou v takové chvíli osobní prospěch nebo čest býti nejvyšším měřítkem jednotlivce v rozhodování o správnosti jeho počínání?

Není mnoho okamžiků, kdy stejná slova jsou s to překlenovat propast tvořenou názory a časem; slova, kterými je možno zavděčiti se nyní čelným představitelům velkého a mocného národa sousedního - a v budoucnu snad i představiteli národa vlastního.

Proto tedy, s plným vědomím, že stejný článek může autorovi připravit dvojí osud, prohlašuji, že Hitler je gentleman.

(Redakční poznámka: Necht' je tento článek vytištěn v Přítomnosti vlevo dole, tam, co bývá obvykle reklama na Francovku.) F. Peroutka

Životní výročí ZO KSČM

říjen 20120

Marie Dobešová	13.ZO	87
Miroslava Zelenková	13.ZO	93
Blanka Kramárová	19.ZO	89
Dagmar Vacková Viktor	44.ZO	83
Malinkovič	19.ZO	68
Miroslav Bartoň	24.ZO	60
Edita Kozlová	2.ZO	79
Anna Hodačová	24.ZO	93
Karel Březina	31.ZO	60
František Matuška Marcela	44.ZO	66
Konzalová	52.ZO	66
Vít Benetka	24.ZO	40
Věra Szalyová	30.ZO	83
Alena Křížová	43.ZO	73
Jiří Chramosta	50.ZO	80
Jana Englová	44.ZO	73

**OV KSČM Ústí nad Labem všem jubilantům přeje
všechno nejlepší, hodně zdraví a osobní pohody.**